

Fortellinger

Et bilde til denne historien kan lastes ned fra nettstedet www.brannvettskolen.no. Bildet viser hvordan det kan være på en brannstasjon. Dere kan selv velge om dere vil skrive ut bildet i farger eller sort/hvitt og vise bildet på papir, eller om dere vil vise bildet på en dataskjerm eller projektor.

Eldar og Vanja besøker brannstasjonen

Eldar og Vanja er to søsken som bor i en passe stor by ute ved havet. De går på en barnehage som heter Røsslyngen, sammen med mange andre barn fra nabolaget. Eldar er fire og et halvt år, snart fem. Vanja er litt større. Hun er snart seks år, og skal begynne på skolen om ikke så veldig lenge.

Barnehagen er noe av det beste Eldar og Vanja vet. Der kan de leke med alle vennene sine, og så lærer de så mye rart. De har lært om hva alle dyrene i Afrika heter, om hvordan man lager vaffelrøre, om hvilken side av veien man skal gå på og mye, mye mer. Akkurat nå lærer Eldar og Vanja og alle de andre barna i Røsslyngen barnehage om brannvern. Det synes de er spennende å lære om, selv om brannvern er et litt vanskelig ord å forstå.

Marit, en av de voksne som jobber i barnehagen, forteller at brannvern er alt vi gjør for å passe på at det ikke blir brann. "Hvis vi ikke passer på, kan ting bli ødelagt og

mennesker og dyr kan bli skadet," sier Marit. "Men så lenge vi er ekte brannvernere og passer på, kan ild være veldig nyttig. Husker dere for eksempel når vi grillet pølser og pinnebrød?" spør hun.

"Ja!" sier alle barna i kor.

Brannverntimen er snart over for denne dagen, men først forteller Marit at det skal skje noe veldig spennende neste dag: "I morgen kommer brannbilen hit for å hente oss, og vi skal få sitte på til brannstasjonen og besøke alle brannkonstablene der."

"Jippi!" roper Eldar og hopper i været. Han har lenge hatt lyst til å se hva som skjer på en brannstasjon. De andre barna jubler også, og det er nesten slik at de ikke klarer å vente en hel dag og en hel natt. Vanja blir litt engstelig, for hun liker ikke så veldig godt biler som kjører med ulende sirene. Det bråker så fælt at hun får vondt i ørene. Eldar lover å passe på henne. "Du kan jo bare holde for ørene," sier han. Så går alle ut for å leke. "Gjett hvor vi skal i morgen," spør Eldar når far litt senere kommer til barnehagen for å

hente ham og Vanja. "Vi skal på brannstasjonen!"

"Blir det noe gøy, da?" lurer far på.

"Jeg både gruer meg og gleder meg," svarer Vanja. Eldar snakker om brannbiler og brannkonstabler resten av dagen, helt til de skal legge seg, for han bare gleder seg. Han drømmer om brannbilene om natta også.

Neste morgen er Eldar førstemann oppe. Han vekker Vanja, mor og far, og han er først ferdig med morgenstellet. Han har det så travelt med å komme seg avgårde til barnehagen at han nesten glemmer å spise frokost. Nå gleder Vanja seg også, for hun vet at det ikke er noe å være redd for på brannstasjonen. Så snart de er ferdige med å spise, er både Eldar og Vanja på vei ut til bilen. Mor kjører dem til barnehagen.

"Ha det fint i dag, da," sier mor.

"Gjett om vi skal!" svarer Eldar.

I barnehagen venter alle spent. Til og med Marit virker litt nervøs. Etter morgenstunden skal brannbilen komme. Men brannbilen kommer ikke med en gang.

"Skulle ikke brannbilen ha vært her nå?" spør Vanja.

"Jo," sier Marit, "den er vel bare litt forsinket."

"Kanskje de har glemt oss," sier Eldar skuffet.

"Nei, det tror jeg ikke," svarer Vanja.

"Kanskje de har fått motorstopp," fortsetter Eldar.

"Nei, det tror jeg i alle fall ikke," ler Vanja.

De venter og venter, og bytter på å titte ut av vinduet for å se om brannbilen kommer. Plutselig hører de en ulende sirende i nærheten. Vanja skvetter litt, mens Eldar løper bort til vinduet.

"Brannbilen kommer!" roper han til de andre.

En stor, rød brannbil stopper på utsiden av barnehagen. Den ulende sirenen slås av, men blålysene på taket fortsetter å blinke. Ut hopper en brannkonstabel som heter Helge. Marit

tar imot ham. Brannkonstabel Helge forteller at han ble litt sen fordi han måtte slokke en liten gressbrann først.

"Stig inn," sier Helge til barna, som allerede står oppstilte i to rekker, klare til å dra. Brannkonstabelen løfter én etter én inn i brannbilen, og det er akkurat nok plasser og belter til alle. Marit låser døren til barnehagen og setter seg i forsetet ved siden av Helge.

Eldar og Vanja sitter sammen. Alle barna sitter musestilte og ser seg rundt inne i brannbilen. Det henger noen hjelmer i taket, og på den ene siden er det en øks. Foran er det mange knapper som ikke finnes i en vanlig bil.

"Skal vi sette på sirenen igjen?" spør brannkonstabel Helge når han starter å kjøre.

"Ja!" roper barna i kor, og i det samme hører de at det uler fra taket. Vanja ler og holder for ørene.

Vel framme på brannstasjonen står selveste brannsjefen med staselig uniform og ønsker alle velkommen. Hun heter Gunn, er stram og stolt, og hilser pent på alle sammen før hun forteller om hva som skal skje på brannstasjonen: "Først skal brannkonstabel Helge vise dere rundt på brannstasjonen, slik at dere får se hvordan vi har det her. Og så skal han vise dere hvordan man slokker en brann."

Plutselig ringer det i alarmklokkene rundt om på hele brannstasjonen: RING! RING! RING! Helge og de andre brannkonstablene løper til garasjen, hopper i støvlene og hiver på seg jakkene. Før Gunn rekker å summe seg, er to brannbiler fulle av brannkonstabler på vei ut av garasjen.

"Øh... Det blir visst jeg som skal vise dere rundt på brannstasjonen i stedet," sier hun, "Helge fikk det litt travelt."

"Er det brann noe sted?" spør Vanja.

"Å, det er vel bare en falsk alarm som vanlig," svarer Gunn. "De er sikkert snart tilbake. Følg etter meg!"

Gunn går foran, og alle barna følger etter.

Marit kommer bakerst. De går inn i garasjen, som er nesten helt tom. Bare en liten, rød brannbil står igjen. Gunn klapper den på panseret og forteller at det er hennes bil – brannsjefens bil. Den bruker hun når det er store branner eller når hun skal i et viktig møte.

"En brannsjef har nemlig mye å passe på," sier Gunn, "mye mer enn bare å slokke branner."

Så viser Gunn barna resten av brannstasjonen. De får se alarmsentralen med datamaskiner, telefoner og store kart på veggen, treningsrommet med mange treningsapparater. De får også se TV-stua og soverommet, der brannkonstablene hviler seg når de ikke slokker branner, vasker brannbiler eller trener. Til slutt kommer de til spiserommet.

"Her har vi en liten overraskelse til dere," sier Gunn og finner frem boller og saft til alle barna. "Vi får kose oss litt med nybakte boller, og vente og se om ikke brannkonstablene mine kommer tilbake snart."

Eldar og Vanja hadde akkurat rukket å spise en bolle hver, når de hører at brannbilene svinger inn på plassen foran brannstasjonen, og kjører inn i garasjen. Brannkonstabel Helge kommer i full fart inn i spiserommet og sier: "Marit, var det noe du glemte før du kom hit?"

Marit blir forundret, og må tenke seg litt om. Helge fortsetter: "Vi kommer rett fra barnehagen, der brannalarmen hadde gått og kjøkkenet var fullt av røyk."

"Neimen, trøste og bære," sier Marit og blir litt lei seg. "Hva hadde jeg glemt?"

"Du glemte å slå av vannkokeren," forteller Helge. "Det gikk heldigvis bra. Det ble ingen brann. Bare mye røyk som vi måtte luften ut."

"Vi må huske å slå av elektriske apparater når de ikke er i bruk," sier brannsjef Gunn med en litt streng stemme.

"Jeg beklager virkelig," sier Marit, "det var min feil. Jeg hadde litt for mye hasteverk når brannbilen kom og hentet oss."

"Dere får bli her på brannstasjonen resten

av dagen, alle sammen," sier Gunn, "for i barnehagen kan ingen være før all røyken er luftet skikkelig ut."

"Ja-ja, ikke så dumt at det ikke er godt for noe," sier Marit og ler litt.

"Skal vi slokke brann nå, Helge?" spør Eldar.

"Hvis alle er ferdige med bollene sine, kan vi gå ut og finne brannslangen," roper Helge.

Alle nikker og takker for boller og saft. Helge lover at alle skal få prøve å holde i brannslangen og lære å slokke en liten brann.

Men den som kanskje har lært mest av alle denne dagen, er likevel Marit: "Fra nå av skal jeg alltid huske å slå av vannkokeren og alle andre elektriske apparater," sier hun og takker brannkonstabel Helge og brannsjef Gunn for hjelpen.

"Det skal vi også, og vi skal hjelpe deg å passe på," sier Eldar.

"For vi er ekte brannvernere," sier Vanja.